

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਆਏ ਹੋ, ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਨੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਘਨੇਰੇ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਕੋਣ ਬਣਾਏ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਦੇਵਤਾ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਕਿਉਂ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ :- ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਸੁਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ... ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇ? ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਯਾਮ। ਉਹ ਹੈ ਸੁੱਖਯਾਮ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੋਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਨੇਰੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਇਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਤੇ ਸਦੈਵ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਫੇਰ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਛੁਈ ਮੁਈ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੱਦ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰੰਕ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਗ਼ਰੀਬ ਪ੍ਰਜਾ, ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਹੈ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਪੀਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰੇਟੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਚਲਣ ਸੁਧਰਦੀ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ। ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦੇਵਤਾ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ। ਵਿਘਨ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਧਰੀ ਹੋਈ ਚਲਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਚਲਣ ਵਿਗੜਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ, ਕੱਲ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਤੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੱਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਸੁਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਰਇਕ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਸੂਰਤ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਮੀ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਹੈ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਬਿਉਟੀਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਤੇ ਏਵਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਂਵਰੇ ਤੋਂ ਆਕੇ ਗੋਰਾ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਨੈਚੂਰਲ ਬਿਉਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਦਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਖੂਬਸੂਰਤ। ਉਹੀ ਫੇਰ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੀ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਣਗੇ ਸੰਖ ਆਦਿ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਸੰਖਧਵਨੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਫੇਰ ਚਲਣ ਵੀ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਦੇਵਤਾ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋ... ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਫੇਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੋਵੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ 5 ਤਤੁ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿੰਨੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋਇਆ ਮਰ ਗਏ। ਜਲ, ਧਰਤੀ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤਤੁ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੜ ਆ ਜਾਂਦੇ, ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ - ਇਹ ਹੈ ਨੈਚੂਰਲ ਆਪਦਾਵਾਂ। ਉਹ ਬੰਬ ਆਦਿ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਈਸਵਰੀਏ ਆਪਦਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਰਥ - ਕਵੇਕ ਆਦਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਦਾਵਾਂ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਾਲ ਹਲਕਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਹਲਕਾ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਮੱਥਾ ਹਲਕਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਚੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭਦਾ ਮੱਥਾ ਭਾਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸਭ ਹਲਕੇ, ਸ਼ਾਂਤ, ਸੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਫੇਰ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਬਾਕੀ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਅਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਹੋਰ ਅਲੈਕਿਕ ਫਰਜ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਮਹਾਤਮਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਹਾਤਮਾ ਦੇਵਤਾ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਰਗ ਨੂੰ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਸੁੱਖ ਪਾਵੇਗੇ। ਅਪੂਰਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ, ਕੋਈ ਅਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਕੂਰ ਮਤਲਬ ਡਾਕੂਰ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਗਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਕੋਈ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਫਰਕ ਕਿੰਨਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ। ਸਾਂਵਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਂਵਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਸਾਂਵਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਵੱਖ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਅਸੁਰ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸੀ ਨਾ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਸੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਦੁਵਾਪਰ ਤੋਂ ਪੁਕਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਚੱਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ ਸਭ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿਦੇਹੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪ ਵਿਦੇਹੀ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਬਗ਼ੈਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਕਿਵੇਂ। ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਬਰੇਬਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਯੁਗਲ ਮੇਰੂ। ਉਹ ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਾ ਕਿਸਦੀ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੇਰਦੇ ਹਨ? ਮਾਲਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ? ਦੇਵਤਾਵਾਂ

ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਕੇ, ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਫੁੱਲ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਲ - ਗੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਕੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗਵਾਸੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਰੀਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਟ, ਫਿਊਚਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਟ, ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਫੇਰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਹ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਸਭਤੋਂ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸਭਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਪਤਿਤ ਉਹੀ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਯੂਸਵਾਨ ਭਵ, ਪੁੱਤਰਵਾਨ ਭਵ... ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵਾਂ ਫੇਰ ਤੇ ਸਭਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਰਵਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਪਰਫੈਕਟ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਫੈਕਟ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਸੁਧਾਰਨੀ ਹੈ, ਸੱਚੇ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਧਾਰਣਾ ਸਵਰੂਪ ਦੁਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਮਸਟਾਨਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ।
